

Morten Østergaard (RV):

Jeg må jo sige, at jeg vil lykønske skatteministeren med en stor sejr for kampen mod det sorte arbejde, jeg synes virkelig, der er grund til at prise det store maskineri i Skatteministeriet højt til skyerne for, at man da her virkelig har fået fat om nældens rod og virkelig fået bugt med et stort problem med sort økonomi i det danske samfund. Der er mange andre områder, hvor man så ikke vil gøre så meget for det, men jeg synes, det er godt, at man her får taget fat på et område, hvor det virkelig er nødvendigt.

Så må integrationen selvfølgelig vente, og man må finde ud af andre måder at mødes på, men jeg synes, at det er godt, at Christiansborglogikken og -teknikken fik lov at sejre i det her projekt, så har vi da en nanopromille mindre sort arbejde her i landet.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det lyder, som om hr. Morten Østergaard er så optaget af projektet, at hr. Morten Østergaard enten ikke hører efter, hvad der bliver sagt, eller har svært ved at anerkende, at en udveksling af ydelser er lige så meget sort arbejde som en udveksling af ydelser mod kontanter.

Hvis vi tillod et projekt af denne her art, så skal jeg hilse fra min egen omgangskreds og sige, at jeg kender godt Lars, som er tømrer, og jeg kender Peter, som er vvs-medarbejder, Søren er grundlægger, og Børge er elektriker. Vi kan sagtens lave en integrerende udveksling af arbejdsydelser ud fra et timeregnskab, der er præcis magen til det her, og så har vi netop organiseret og blåstemplet sort arbejde.

Hvis det, man ønsker, er et integrationsprojekt, hvis det, man ønsker, er et socialt projekt, hvorfor frafalder man så ikke kravet om, at man har en modydelse? Det er modydelsen, der netop definerer, at det bliver skattepligtigt, og dermed, at hvis man undlader at betale skat, så er det sort arbejde.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som medspørger.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Er der ikke en gråzone? Altså, er det i det hele taget ikke vanskeligt at være skatteminister på det her område? For der er da masser af ydelser, der i første omgang gives frivilligt, men ender med, at der er en modydelse, masser af frivilligt arbejde, f.eks. besøgsvener. Den, der er besøgs-

ven, får jo også noget ud af det, får en modydelse, måske hjemmebagt kage, kaffe og en god snak, og lige pludselig bliver det svært at afgøre, hvem der yder hvad, eller hvem der er den ydende.

Kl. 19.45

Er det ikke også lidt af det samme i det her projekt, hvor de bare ikke har tænkt sig om, fordi der åbenbart ikke må stå det der med, at der er en modydelse? Med andre ord håber jeg ikke, at denne sag vil betyde, at ministeren nu føler sig forpligtet til at gennemgå hele det frivillige arbejde for at finde ud af, om der her og der rent faktisk sker modydelser. Eller hvordan skal man forstå det?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Man skal sådan set forstå det meget klart, for jeg har ikke spor imod det netop venner. Jeg har ikke spor imod, at man har besøgsvener og andet.

Der er masser af gråzoner, men her har vi faktisk et eksempel, en sag, hvor der ikke er nogen gråzone, for man har netop sagt, at man ikke vil have gråzoner, man vil have konkret modregning. En times hundeluftning giver en times vinduespuddning, eller hvordan de nu laver deres omregning.

Man har netop sagt: Vi vil føre regnskab, vi vil registrere, vi vil skrive op, og du kan udveksle dine timeydelser med timeydelser til noget andet. Så har man netop organiseret det, sat det i system, og så er det lige så godt, som var det udveksling af kontanter mod ydelser.

Der er mange steder, der er gråzoner, det er svært at være skatteminister på det her område, og jeg har ikke tænkt mig at gå ud og definere, hvornår gråt bliver lysegråt eller mørkegråt. Men her er vi nede i en sort kasse, fordi man netop i projektet selv har defineret, at man vil skrive op, vil registrere, vil have modydelser, og dermed er det desværre sort arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 578

33) Til integrationsministeren af:

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor regeringen nægter at offentliggøre anonymiserede eksempler på afgørelser i familiesammenføringsager, når praksis for, hvem der kan få familiesammenføring, bestemmes gennem de afgørelser, som